

La veritat sempre guanya

Hi havia una vegada un país llunyà anomenat Reallandia on la gent no parava de fer comentaris perquè acabava de fer-se públic que la reina tenia que casar a la seua filla Carlota ^{amb} el príncep del regne del costat per salvar el país de nombroses deutes. Este regne del costat anomenat Iogurtlandia. Era molt ric i podia salvar-se amb esta unió. La reina tenia dues filles, Carlota, la major i Cristina la menor, esta última tenia unes orelles enormes i un poc gelosa. Un dia arribava al regne de Reallandia la comitiva del príncep Ismael, del regne de Iogurtlandia, els subdits el van rebre molt contents. Una vegada en el palau va ser rebut per el ministre pues havia passat algo molt estrany, la reina i la seua filla casadera no trobaren ningú. El ministre i la seua cort estaven molt nerviosos però no volien dir res al príncep, el ministre comentà als seus subdits que si no apareixia la princesa Carlota, tendria que celebrar-se la boda amb la princesa Cristina, estava escoltant amagada i s'alegrà molt. Presentaven la princesa Cristina com a la nova pretendient però quan el príncep la va veure amb eixes orelles tan grans escapà corrent. La princesa Cristina es va adonar compte el que havia fet, va contar a tots on estava la mare i la germana i va anar a demanar perdó al príncep.

Al dia següent se celebraren les noces i tots estigueren molt contents i menjaren iogurts.

Fatima Aleixat Alfonso 4t de primària

